Primul determinant al leadershipului

On Mai 19, 2017

Stimulează-ți motivația de a te autodepăși, găsind acea componentă a imaginii de sine pe care să o traversezi în planurile extremelor care te clatină.

Era mai mult decât prinderea mea în lanțurile unor percepții trăite anterior, dacă e să analizez fertilizarea gândirii mele în întregul atotcuprinzător al unei stări de veghe - acompaniată de o justificare a izolării în raport cu lumea reală. Neîndoios, *my beta testing* asupra tendinței de a interpreta experiențele vieții numai în termeni de rezistență se voia a fi o încercare de a mă situa, în stare de amăgire finală, în sensul introducerii unor limite de speranță care se micșorau tot mai mult.

Era ceva peste pragul sensului atribuit cunoașterii care fundamenta conștiința timpului meu de a găsi o motivație existenței, o psihologie a drumului spre alternativa libertății fără constrângeri, un ceva peste limitele posibilității cunoașterii infinit de variată a unui science fiction care angajează omul pe o cale întunecată a izolării. Era o nuanța de gri a modului de a face schimbare peste care se aflau anumite legi veșnice, statornice, carora li se supuneau în intreaga lor dezvoltare anumite restricții de acces aplicate într-un coșmar care se tot repetă.

În acest caz, leadershipul era un accept al disponibilității de a mă îndruma spre o aventură de neuitat, spre o cale măreața de a trăi în temeiul subtilității psihologiei de a surprinde, în același timp, aspectul general dar și cel particular al ființei umane înscrisă în ansamblul unei lumi sfârșite.

Eu, Gerry Lane, un om de știință foarte atipic, nu eram sigur că virusul care a îngrozit lumea, făcând din orice om un Zombie, putea avea un leac definitiv. Doar de un singur lucru eram sigur: trebuia să am suficientă energie ca să pendulez după bunul meu plac între o rațiune bazată pe un fir logic și o rațiune bazată pe fenomene naturale și pe deducții raționale parțiale extrase din fenomenele naturale.

Leadership: Îți permiți să-ți imaginezi viitorul relației tale cu tine însuți și să îl comunici lumii prin prisma felului în care îți trăiești viața în fața unui fenomen natural atipic care ia amploare?

Fiind prins în limitele unei logici simple, nimic complicat pentru geniul unei staționări în organismul artei supraviețuirii, cu o largă răspândire în construcția aparatului propriei hegemonii intelectuale, am început să-mi făuresc destinul astfel încât să simt că îmi trăiesc viața în cel mai util mod, la fel cum un sculptor talentat știe să sublinieze, în compoziții și colorit, conținutul adânc uman cu multă vervă.

Forțele care împingeau lumea în ciclurile de imprevizibilitate a viului, a schimbării lucrurilor, a legilor științei, pe durata unei emancipări individuale autentice, fără precedent, constituiau elemente ale unui limbaj mecanic, realizat prin sudura cu percepțiile valorii care mă definea printr-un rol distinct, la temperatura unei atare responsabilități de sine acordată serios la realitate. Viitorul meu părea a fi o succesiune evenimențială din cadrul unui fenomen atipic care nu se poate explica prin știința convențională.

Departe de mine lipsa motivației chiar de la începutul unui exil perpetuu în spațiul privat al unei fenomenalități autentice: " *That's what I am* ". Expresia stării de întemnițare, liniștea dintr-un lagăr al artei privită din unghiul presiunii de contact dintre planul realului de o concretitudine strivitoare și cel al lecțiilor pe care ea le trimitea lumii, se exprima prin

coloritul extremelor la care eram supus. O extremă a interpretării dispoziției de a îndeplini datoriile lumești și o extremă a răbdării din perspectiva timpului.

Sensul pe care îl dai atitudinii superioare (de erou) este o parte a psihologiei experimentale produsă pe traseul spre punctul de trecere a frontierei dintre ceea ce te izolează și ceea ce te inspiră.

Era timpul călătoriei prin pustiu, timpul de a alege între bine și rău, între posibilitatea de a accepta o înfrângere și posibilitatea de a mi-o asuma cu acea dârzenie cu care Jean Valjean, personajul lui Hugo, se întărea pe calea binelui în lupta cu întunericul răutății lumii care îl denigra continuu.

Prima componentă a imaginii de sine pe care merită să o traversezi în planurile extremelor care te clatină este atitudinea de a te arăta în orice situație mai bun decât ești. Gery Lane este eroul care își găsește menirea supraviețuind în fața unui fenomen numit "That's what I am în a world that tries to hide in the dark", și care reușește să țină în frâu evenimentele prin lupta împotriva forțelor naturii. Iar, în acest context, leadershipul este responsabilitatea pe care Gery și-o asumă ca supraviețuitor într-o lume supusă morții.

Iar sensul autenticității pe care o promovezi *„ That's what I am "*, despre care am avut de atâtea ori prilejul să vorbesc, exprimă convingerea că însăși destinația spre care te îndrepți este oglindirea vieții care se conformează unei nemăsurate chibzuieli și a unei atitudini superioare. Nu totdeauna viața, prin suișurile și coborâșurile ei, este cea care se orânduiește potrivit interpretării pe care i-o dai, calificată ca mai mult sau mai puțin precisă, mai mult sau mai puțin imperativă.

Leadershipul este atitudinea de erou pe care o ai în fața acelei schimbări colosale care poate face din tine un obiect fără valoare cu care destinul, devenit necruțător, se joacă în mod cinic.

Primul determinant al leadershipului îl reprezintă situația în care se plasezi atunci când sensul autenticității pe care o promovezi, sub aspectul unei retrospective a întregului parcurs, derivă din marea necunoscută a unei lupte fără sfârșit acceptată ca un rău necesar. O luptă cultivată, adâncită, construită pe pilonii amăgirii, confuziei, mandriei, conștiinței sau libertății de acțiune.

Uneori, asumarea prilejului de a experimenta o lume complet diferită în povestea pe care destinul ți-o creează este o componentă a imaginii de sine pe care o traversezi în planurile extremelor care îți dau o anumită viziune, nu tocmai cea mai fericită despre viață.

* Notă: World War Z

Source: https://neculaifantanaru.com/primul-determinant-al-leadershipului.html